

22-ik szám.

Május 28-án 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkelalva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.-decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt, és 3 hóra 1 frt 50 kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petitesor 7. kr.

XXI. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Jaj, milyen gyönyörtüsige vot nekem ifju kikvir nemzedikbe, a gróf Sanyiba, a ki miltoztatot elhoznyi milesas főrendektül protokolumot hozank, szegin verezs virü pugrisokhoz. Szip porcelan pantalonhoz ugy illete aranyozs kardtok, mint finyes lakbul kivagott filczipőre sarkantyú. Nem tudom, vot-e neki czilinder melet kocsag bokrita? mert azt oda kin hagyot forczimerbe. Szipen megalta alsoghazi kathedra elöt, honya alat atadando iromanyokal izs akarta mondanyi üzenetet:

Tiszteli kendteket felsöhazi olympusbol Jupiter, it van ez a czidula, neszteks izs csinalliatok vele banom izs in akarmit.

Hanem felsöhazi Merkurnak menyei parahoz szokot szemei elhomalyosulnak földi gőzkörben, nyelve pedig megtagadot szolgálatot. Beszilte ugyan valamit, de azt senki se nem irtete. Szil Kalman bizonyit hogy angolul lehozot felsöhazi üzenetet, de bizony Ernyö semit se nem irtete belüle, se Iber Ferdinandor se Cser-

nyatonyi se Vukovics, a kik mind születisinil fogva angolyok. Buday Sandor alitja, hogy de bizony francziaul beszilte, de Iranyi soha se nem halota ilyen dialektuzs. Vigre mig izsakata nagy sokara valahol a zugbul Gajzago, a ki megirtet, mit akarja mondanyi nemezs ifju grof. Abul franya tigrizsek az következtetnek, hogy nemezs ifju grof bizonyosan örminyül beszilte a mi orszaghazba nem törvényesen bevet nyelvefeleket. Megszabaditotak papiroztstehertül ifju nemzediket, a ki azutan eczere csag iszrevitenül „elmult“, mar az nem tudom, odafenn ablakon keresztül-e, vagy oda len hütölyukon at.

Semid az, rajtam izs megeste aprolikozs malör megyegyülisen fiatal koromba, mikor zöldasztalnál dikedziokor azt gondoltam, hogy a mit in most mondok, az toaszt, a kit ugy kel vigeznyi: „Íljen!“ és inya ra nagyot. In azutan ki is hajtota hazafias lelkesedizsben egy huzamra miadent, a mi — kalamarizsba vot. Kutybaja let nekem! Letem nagy ember. Mazs embereket fel nevelnek, engemet „fel ne-

vettek“ nagy patriotának. Mozd id vagyok, perfect hazafi, — megitt tintat azota elfelejtet világ. Sanyi grof izz azir sokra felvihetyi, csag nem kel elszomoronyi.

Hanem felsöhazi elnyög urnak ugy kiz alat tudomasra kelene jutatnyi, hogyha maskor levele van küdenyi valo maganal alab valo emberekhez, hat akor hozason egy cziganyt, a ki levilhordanyi születet, izz ne használjon lealazo express-comissioakra derik magnazs urfiakat, kiknek eltör nyelve, ha filiszterekel meg lateinerekel — parasztul kel beszilnyi.

Ez bon'on elen van.

Miniszteri kinevezisekre pedig sietem in izz atyai aldasomat letenyi.

Halatlan világ. Tesik csag olvasnyi „Naplot.“ Tegnap minden igi csilagot lehozta Lonyai melyire irdemrendnek, — ma meg hogy mar nincs it, mig arany ingombot izz leszakit Lonyai melyirül — feltenyi Kerkayolyira, jövendő irdemeinek előleges elismerise viget.

Szeriny szemilyemre kinevezisnil megint semi reflektalazs nem törtinte.

Tekintedezs barátom uram nag

Alazatos szolgálja

Tallérossy Z.

Menyhárt gazda.

— Petőfi után osztrák-magyarositotta: **Vipera.** —

Hová oly szelesen, Menyhárt gazda? —
„Bécsbe, faczér-miniszternek, adta!
Szám-széket állítottak föl Pesten,
Megharagítottak szörnyen engem.
A tigrisek azzal jártak csak jól,
Hogy elmentem már is a fotyelből;
Mert ha még sokáig Pesten vagyok,
Tiz csap-vasutat megszavaztatók.“

Rosz tigris-párt, rosszabb Viperája!
Azt „pletykázza“ jó Menyhárt gazdára:
„Honn maradt volna ő, de hiába!
Ha kitették szürét az utcára...“

II.

Menyhárt gazda ott is jól él — haha!
Hjah! hogyha van elég tapintata...
Hanem egyszer ismét hazatéré...
„Mily pusztitást vihet — jaj! — ott végbe!?“

— — Á, de ismét, újra visszatére,
Pestről Bécsbe... Mi jutott eszébe?
„Kitöltöttem rajtok ismét mérget,
És ezután ismét visszatértem.
Végleg hátat fordíték Budának:
Beustra mondom! többé ott nem lát-
nak!“

* * *

Rosz Vipera, csak nem nyugszik nyelve,
Most megint azt a hirt terjesztgette:
„Menyhárt gazda honn volt, s visszatére,
Mert, ki tehet róla? — itt nem ereszték be.“

Örvendj ó magyar nyelv geniusa!

A „Magyar Állam,“ mindamelett, hogy olykor dühönöz a turkonczokra, s nem állhatja ki az orrukat mindenhova odaütő mismás agyvelőt izzadó büzmo-csáros szabadonczokat sem, mégis igen derék egy lap. Több jó között, mit neki köszönhetünk, nem utolsó helyet foglal el a buzgalom is, melylyel szegény árva nyelvünket a fogalmakra hiányzó ékes szókkal sikeresen felgazdagítani törekszik. A mióta magyar e hazában él, annak pedig jó ideje, megoldatlan hevert sok hosszu ideig e szó: Kántor, — mert nem vala neki magyar neve.

Gyalázat!

Árpád nyelve nem tudja a mi kántorunkat megnevezni?

De hogy is nem!

Itt van: a „Magyar Állam“ megmutatta, hogy igenis tudja, még pedig ugyancsak nagyszerűen tudja, szabatos-ékesen, imigy:

Éneklész-tanító.

Baromgyógyászattani növendék?!

Mily hosszas érthetlen zagyva név!

Mi sokkal szebb, jobb helyette:

Barmász-tano. cz.

Büszke lehet az is, a ki az orvosi tudomány rosakatag és szennyes épületének kiváló diszt kölcsön-zött az által, hogy feltalálta s feketével fehérre ki is pingáltatta, és címét fel és ki is függesztette hogy:

BONCZNOKI DOLGOZDA.

Ó magyar nyelv geniusa, határtalan mindezen a te örömd!

Az utolsó kutyabőr.

Százsorszáz év folytán, multán
A világ megkorosulván,
Végezetre csak okul tán,
Ha kiforrott macskaméze.

S öntudatos szemmel néz szét;
S a történet lefolyt részét
Áttanulja; — nehogy eztán
E szerint intézze léptét!

S a történet nagy könyvében
Ott leli a világ írva:
„Volt idő, midőn az írha
A hatalmat s kormányt bírta.

Mikoron sok bárgyu, dőre
Áhítók kutyabőrre;
S a kutyákat meghámozva,
Felhúzták a szám.. — számokra..“

S nosza! — a mint ezt olvassák,
Kiváncsiság kél a népben:
A pergámen, meg a nemes
Mi isten csodája légyen?

S phragisták és chronologok
Felhasználnak minden módot,
Egy pergament találhatni,
Mely hajdan keretben lógott.

Föl lesz verve szanaszerte
Sajtáruda, bibliothéka,
Egy kripta is néha néha; —
S nem lesz sehol ily portéka.

Mig egyszer egy államférfi,
Amit magánügyét végzi,
Megtalál — s bámulva nézi —
Papirokok közt egy pergáment.

S megtudja e kutyabőréről,
Egy Fesetics a czim s rendjel
Utolsó ügyére, ezzel
Valakit úgy ültetett fel..

S bámulja a nép tiz évig;
Aztán spirituszba tészik;
S okulni ráírják renddel;
„Majomtól ered az ember.“

Don Pedró Bajuszkádó.

Interpellációk a t. Ház Kovách Lászlójához.

Miután — a háznagy i hivatal egy világos rendelete folytán — a Házba „semminemű“ eszközök bevitelét nem szabad ott semminemű eszköz meg nem tőretik“, — azt a kérdést intézem tehát a t. ház-nagy urhoz: meddig szándékozik még, saját rendeletével homlokegyenest, elnézni: hogy a Házba a szavazó-gép — a mi szintén csak eszköz — ismételten, mint ez f. hó 13-dikán és 17-dikén történt — bevitethessék?

II.

Miután, a budai kapitányság világos „rendelete“ folytán a közönség tapsára csak egyszer szabad megjelenie a színésznek; eltekintve attól, hogy Lónyay úrnak nem is a közönség, hanem csak néhány claqueur tapsol, azt a kérdést intézem a t. ház-nagy urhoz:

mikor szándékozik, s egyáltalában szándékozik-e lépéseket tenni az iránt, hogy Lónyay nevezetű színész, ki a claqueurök tüntetésé: egyszer nélt több ször jelent meg s így a rendelet ellen cselekedett, ezentul a Házban meg ne jelenhessék?

Miletics távollétében kiadja:

Vipera

„Üstökös-párti“ élveziselő(s).

RÉBUSZOK.

Micsoda rendkívüli változás fog történni az europai sulyegyenben Lónyay eltávozása folytán?

Az, hogy a hűszorot nem Lónyay-huszárnak, hanem Kerkapolyi-huszárnak fogják hívni.

Micsoda kura szolgál a magyar minisztereknek leginkább egészségére?

V sine cura.

Töredék

abból a tragédiából, mely száz év múlva

„A z u t o l s ó r ó m a i .“

czim alatt roppant sensatiókat fog gerjeszteni.

A hős monologja.

melyben neki fanyalodik, hogy ő különb lesz társainál, levén azok csak kommak: ő punctum.

A HŐS (fel s alá jár szobájában.)

Szép! szép! — De meddig tart még e komédia?
Nem fog sokáig tartani. A vagy a czél
Nem szentesíti-é az eszközt? — Szentesíti!
A generális nagy számár; de ezt az egyet
Mégis csak elhiszem neki. — Pius! Pius!
Te a világtörténet egyik legnagyobb

Koloszsza lész! — — Meg tettem mindent:
semmi sem

Használt. Ez átkozott tizenkilenczedik
Században egy „gamin“ nagy emberré lehet,
Csak ép egy pápa nem. — Nem e? — De
hátha? —

Lehet! és százszor mondom, hogy: lehet!
Lesz! kell is azzá lennie, tudmilik, hogy nekem
Kell azzá lennem, hogy ha ég és föld helyet
cserélnek is!

Mi is a pápa ma? — Az együgyűek
Megnyalják csizmám talpait Az ostobák
Egész halomra gyűjtik a filléreket;
De a kiben csak annyi ész van is, mint körmeim
Alatt a kis feketeség: kaczag felettem!
Megáldom őket: a tömeg fülét se
Billenti rá. Megátkozom; lerázza,
Mint lud, ha fürdik lágy pelyhéről a vizet.
Pedig osztottam áldást, szórtam átkot annyit,
Hogy isten, ember egyiránt sokalható!
S ha még az áldás fél nem tűnt, a szitkozódás,
Káromkodás és átok dörgő menyköve,
Hivém, reám vonandja a világ figyelmét
S ha pápának nem is, pogány istennek fognak
Tartani. Csalódtam! Ámde inkább szoruljon
Belém a lélek semhogy olyan pápa
Legyek csak én is, mint a többi tiz tuczat volt
Lám Sándort századévek óta sem felejthetik!
És én —? — ha meghalok: nem ve hetek neki
Egy fél decennjumot s még a kutyák se
Ugatják már meg nevem. — Hohó! Hová
Ragadt a képzelet? — Szégyeld magad Pius.
Hát elfeledkeztél magadról? — Alszol-e?

Nencs é előtted még a pálya? Még korán van
Lemondanod.

(Homlokára csap, szemei sugárzanak, extazisba esik)

Mit is mondottál csak elébb?

Te a világtörténet egyik legnagyobb
Koloszsza lész? Ugy van, A legutolsó pápa!
A legutolsó pontifex! Utánad e hely
Üres marad. Péter trónjára senki sem fog
Leülni többé s reliquiummá léssen az!
Neved pedig, ki végső szeme lész a láncznak
Az éni fog, míg földön élnek emberek
S ragyogni fog, míg égen csillagok ragyognak
(Ledül székére, fejét karjaiba hajtja, elérzékenyül, sir. Egy-
szerre felugrik. Tüzzel)

Ébredj Pius! Láss a dologhoz. Hagyd jobb időkre
Az érzékenykedést. Az eszme tetre vár.
De mit teszesz? — Fontold meg jól, Pius.
Ne hirtelenkedjél, az árt. Sietni csak
Akkor lehet és kell, ha kész a terv.

(Jár-kei egy ideig. Szünet)

Megvan! Nincs egyerűbb és biztosabb.
Másnak nevétséges talán, de engem célra visz.
Rómába gyűjtöm egyházam atyáit
És tartunk szent Concilijumot.
Az eldöntendő tárgyakat eléjük teszem,
S gondoskodom, hogy rájuk „amen“-t mondjanak
Ezen először is elátkozom
Ezt a gonosz világot; átkot mondatok
Mindenre, mi századom előtt becses,
Szent s féltett kincs: az ész, a tudomány,
A hit szabadságára. Lánczot üttetek
A lelki ismeret szavára. Gunynyá teszem
(Min ent csak szóval másképp nem lehet) a
Szabadság éginek hitt ideálját.
Egy szóval gátot építünk a haladás elé!
S aztán, ha mindenre már elmondhatom
„Exégi.“ akkor — akkor — azt fogom kívánni
Hogy egy dogmát csináljanak, a melyben ez
legyen:
„A pápa csalhatatlan.“ — Punctum. Enyi az
egész!

No's hát mit szólsz Pius ahoz, a mit Pius
Kifőzött? — Egyszerű de biztos. A czél
Eléretett. El-? — De mit teszesz, ha mindezek
Kényed szerint meglektenek? Semmit. Termé-
szetes,

Hogy a világot fölláztatja ennyi vakmerőség
S haragja, bosszujával párosulva tör
Reánk és ellenünk. Egy pillanat és nincsenek

Pápák a földön! Péter trónja lábaival
Tekinget égnék És magam? — lehet, hogy
Romok közé temet az általam szitott földindulás:
Lehet, hogy megmenekszem, — ámde ez
Előttem egyre megy. Meghalni itt vagy ott —
Az én életem úgy is csak siromon tul
Kezdődik. Így leszsz Pius te halhatatlan!
Pius te, Péter trónján az utolsó pontifex!

Hivatalos levelek.

I.

Curialis stílusban.

Nagyméltóságú m. k. igazságügyi miniszter ur!
(Értsd: hallja kend!)

Azon, másegyébb okoktól eltekintvén, nagyfontosságú oknál fogva, mely szerint három, általam a m. k. semmitószékhez ülnöki minőségben leendő kineveztetés végett előterjesztett három egyéniségek, daczára meleg pártfogásomnak s azon egyéb nagy befolyású egyéniségek meleg pártfogásának is, Nagy Méltóságod által az ajánlott állomások betöltésére irányzott kineveztetéseknél, minden tekinteten kívül hagyattak volna; miáltal nemcsak személyes ambíció — miután eddig akaratomat szent írásnak, kifejezett ohajtásomat fejedelmi parancsnak voltam szokva tekintetni — érzékenyen megsértve van, hanem magán a legfőbb birói tekintélyen is, melynek elnöke szavára holmi fiskálisból lett miniszterek még hederíteni sem akarván, mély csorba ejtetnék, továbbá pedig, mert hazámat szolgálni csak addig ismervén kötelességemnek, míg reá szorulván; végre megmutatandó, hogy annyi Bach-Schmerling viharon keresztül a curia oszlopai között német paczkázással szemben megjuhászodva még méltatlanságokat is kész voltam eltűrni a hivatalombani maradás végett, de most eltávozván, személyem hiánya végpusztulással fogja fenyíteni az összes igazságszolgáltatást, mert szerénységem azt sugja, hogy én voltam annak lelke: mindezen és még egyéb számos mellőzött, itt fel nem hozott, biróilag különben is figyelembe veendő, hiteles mellékletekkel igazolható okoknál fogva: ama általam ajánlott, Nagyméltóságod által pedig visszautasított három egyénnél fogva ezennel szomorodott szívvél van szerencsém jelenteni, hogy a legfőbb törvényszék elnöki tárczáját ezennel letenni kényszerítve magamat érezvén.

készköteles szolgálja

Kellemesi Melczér István m. p.
curialis vice-isten.

II.

Parlamentáris stílusban.

Méltóságos elnök ur!
Sajnálattal értesültem határozott lemondási szándékáról, melyet megváltoztatni hatalmamban nem áll.
Egyuttal fogadja köszönetemet, hogy rá vezetett Méltóságod azon utra, melyen Magyarország bíróságait a legkevésbé odiosus, lehető szelid s fel nem tűnő módon lehet — epurálni.
Alázatos szolgálja.

Horváth Boldizsár.

Tudsz-e hegedülni?

I.

„Kedves fiam, Kertikapor,
Tudsz-e hegedülni?“
— Tudok hát, csak nem próbáltam
Én még hegedülni. —

„No, azért hogy nem próbáltad,
Semmitsem tesz fiam;
Honvédelmi titkárságot
Betölthedd fáinan.“

S a vonóját Kertikapor
Búsmagyarra rántja.
Honvédségnek keze, lába
Kitörök, úgy járja.

II.

„Kedves fiam, Kertikapor,
Tudsz már hegedülni,
Más hangszerhez kell most ülni,
Más nótán hevülni.“

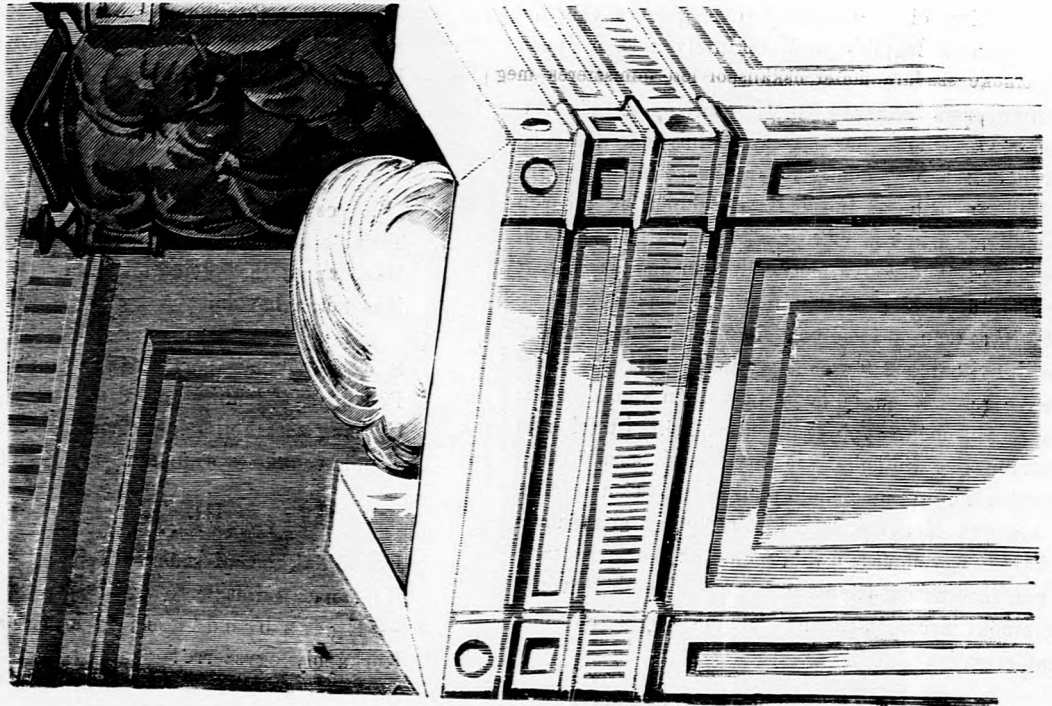
S Kerkápolynak „muszájtatik“
Pénzügyérré lenni,
Új hangszert kell kenni, fenni;
Tenni, venni, — s menni.

III.

De hát akkor mi szükség van
Kilencz miniszterre?
— Egész bandát maga kitesz
Kerkápolny egyszerűre!

Ku-Kurucz.

Nagy „jobb“-jaink arczképei.

Kuba, mikor a szószekben fennáll

Kuba, mikor a szószekben leül.

A Pharaók.

„Én fejtem Pharaó hét kövér tehenét, most jön a hét száraz tehen. Azokat fejd majd te!”

Előrelátás.

— Hová indul bátyám, ezzel az ellátással?

— Andrassy keresztül akarja hajtani a törvényjavaslatát. Zajgató praesideal; estig tartó ülés lesz. Jó lesz ellátni magunkat egy kis municzióval.

Situations-Artikel.

— Félhivatalos félversezet. —

Hajdu a harangöntéshez
Nagyon ért;
Czizmadia vasut-épít
A honért.
Medicinát praeparál az
Asztalos;
Kéményseprő szennyes ruhát
Szépre mos.
Ki tud tornyot építeni, ha
Nem a pap?
Legszebb, a mit ács csinál, az
Oly kalap.

Kedves miniszter Gorove! Ennélfogva önnek
köz munka és közlekedési miniszterré lett ki-
neveztetését ezennel én is megerősítem.

Jó szoptatós dajka minden
Svalizsér;
Szabó legény zsványt fogni
Sokat ér;
Csárdást jární jól tudnak a
Püspökök, —
Kovács mester frizirozni
Üstököt.
Valyogvető kalácsot gyur
A fagyon
Beretválni meg fiskális
Tud nagyon.

Kedves Szlávy! Fogadja őszinte szerencsekivá-
násomat kereskedelmi miniszterré lett kinevez-
tetéséhez.

Fiaker az illemtanból
Jó tanár,
Akadémikusnak legjobb
A számár.
Öregbéres írj a legjobb
Verseket,
Legjobb gyári munkások a
Herczegek.
Legislegkitünőbb kertész
A kecske,
Legvitézebb katona a
Menyecske.

Kedves Kerkápolyi! Örömmel veszem tudomá-
sul, hogy számos képességei közt a pénzügyimi-
nisterségre való képességét is felfedezték.

Junius Brutus.

Felvilágosítás.

Kérdés intéztetvén szerkesztőségünkhöz, hogy
miért hozta lapunk, a Hivatalos „Budapesti Közlöny“
Kerkápolyi Károly urnak pénzügyminiszterré lett ki-
neveztetését — az eddigi szokástól eltérőleg — **két-
szer**, t. i. a szerdai számban is a csütörtöki számban
is: ezennel sietünk kijelenteni, hogy az se nem té-
vedésből, se nem hibából történt, hanem merő elő-
vigyázatból, tehát széndékosan.

El voltunk ugyanis rá készülve, hogy a magyar
hirlapolvasó közönség Kerkápolyi Károly urnak
magyar pénzügyminiszterré kineveztetését **egyszeri**
közlésre — — el nem hiszi.

A „Budapesti Közlöny“
szerkesztősége.

Egy kis examen.

— Faggatja Ku Kurucz. —

A professori állás elég fontos.

A miniszteri állás is elég fontos; ha megengedi
Kerkápolyi ur.

Professori exament már tett Kerkápolyi ur.

Miniszteri exament még nem tett ő excellentiája.

Azért mi a testimonium maturitatis mindaddig
ki nem adjuk, míg a következő feladványokat univer-
sersal k. k. patent zsenije meg nem oldja:

1. Nyert-e azzal az országgal, hogy Lónyay elment:
vagy vesztett, hogy Kerkápolyi megmaradt?

2. Mi nevetjük-e a németet jobban, a mért Ló-
nyayt elvitte? vagy a német sajnál minket jobban,
hogy Kerkápolyink meg van?

3. Ha Lónyay egymaga annyit megér, hogy
Bécsbe vitték érte: mennyit érne meg, ha az egész
minisztérium el menne Bécsbe?

4. Az így nyert összeget Lónyay-piczulákban
fejezve ki, mennyi maradna fenn még a mi számunkra.
ha abból az összes osztrák államadósság letörlesztetnék?

Ezekre feleljen Kerkápolyi, s akkor elhisszük,
hogy universzál zseni, és finanszminiszter.

Hanem addig legyen szabad a finanszolatlan
igazságot mondanunk meg.

A d o m á k.

E napokban történt F. mezővárosában, hogy keresztülutazván rajta K. kanonok, meglátogatta az apácák felügyelete és vezetése alatt álló leány-iskolát is.

Az apácák előre értesülve levén a magos vendég látogatásáról, meghagyták a leánykáknak, hogy azon pillanatban, midőn a kanonok ur belép, üdvözljék uni sono e szavakkal:

— Isten hozta, Méltóságos Praelatus ur!

Mily nagy lett aztán a kanonok meglepetése, s az apáczahölgyek ájudozása, mikor a kis fruskák, tévedésben levén a „praelatus“ szó iránt, ekképen üdvözltek chorusban a belépő vendéget:

— Isten hozta, Méltóságos Pilátus ur!

— Tudod-e azt barátom, hogy a szamár bár lusta állat, de roppant erővel bír.

— Már hogy tudnám, mikor sohasem birkóztam még veled.

— Papa! — szólítja meg a kis fiu apját — ugy-e az ökörnek az anyja is ökör?

— Dehogy kis fiam, téhen.

— Hát hogy lehet az?

— Hát az hogy lehet kis fiam, hogy a te mámaé asszony, és te mégis kis csacsi vagy.

— Ahá! tudom már — okoskodék a kis fiu, — tudom már, hát az ökörnek az apja is ökör.

— Domine Kádas — kérdi a tanár — mondja meg nekem, minek hívták szent István első magyar királyt gyermekkorában?

— Hát Pistának — lön a bölcs felelet.

Romeó és Julia csókolódzó képét bámulta a kis fiu.

— Mit csinál az a bácsi ennek a kisasszonynak? — Kérdé rövid szünet mulva anyját.

— Hm! Hát súg valamit a — szájába.

— Ugy-e?! Akkor a kapitány bácsi is sokat szokott a szádba sugni!

Salamon. Fiamlében, én félem a haláltól!

Móriczka. Sohse féljed magad édes táti, ugy éljek 100 esztendeig, ahogy szeretnék meghalni,

— A homeopathia elve: „similia similibus,“ hasonlót hasonlóval — mond, tudós arcot vágva, X. ur Y.-nak

— De, hátha golyó furódik, például karodba; hogy orvosolod meg azt homeopathice? — Kérdi Y.

— Hm! „similia similibus“ — felel X. ur — egy másikkal kilövöm a befuródott golyót.

○ A dinnyeföldről hazajöttében találkozik a tiszteletes ur élete párjával.

— Jaj anyjok, beh szép a dinnye — kiált fel — vannak közte olyan nagyok, mint a fejed!

— Ugyan ne hasonlítgasd azt a tököt az én fejemhez — morgolódik a tiszteletes asszony; — hasonlitsd ha tetszik a magadéhoz.

— Majd ugy cselekszem, ha megérik; addig a tiedhez hasonlítom, — felele a tiszteletes.

○ Hyrtl tanár előtt colloquiumot kellett tenni a németül nem tudó alföldi gyerekeknek.

— Latine volo loqui, domine spectabilis, kezdte a doctorandus.

— Loquatur amice, — engedé meg a hires professor.

— Non sum paratus.

○ Az öreg K. A. gróf igen kedélyes, szívélyes modoru ember volt s emellett a tréfáknak sem ellensége.

Ha uradalmát meglátogatta, asztalához tisztjei is nem egyszer hivatalosak voltak, a mikor is járta az élczfűszerezett beszéd, kedélyes ötletek.

Volt a gróf tisztjei közt egy, szolgálatában számos érdemet szerzett, de meg is hizott öreg számtartó, ki igen nagy és jó barátja volt az igen nagy és jó ebédeknek, s kész mártýromságot is szenvedni a sült fázánért.

Őt is meghívták.

Persze előre elkészült reá illető módon, nem evén két napig semmit.

De ó végzet!

A gróf figyelmessé tétetett említett tulajdonságára s megakart tréfálni.

Összebeszéltek hát s a csel következőleg sikerült is:

A gróf mellett a kiszemelt áldozat, másik oldalán a plébános, s még egy negyedik.

A gróf kérdezősködik.

Hozzák a levest.

A mi számtartónk felel.

A gróf megmagyarázni kér magának bizonyos dolgot.

Másik tál.

A mi szmsztartónk ismeri kötelességét, s részletesen előadja az ügyet.

A gróf érdeklődik családjá iránt.

Harmadik tál.

Számtartónk e kegyet megköszöni s elbeszéli viszonyait.

Negyedik tál. Venni akar... a gróf épp figyelve hallgat reá... de az inas már el is vitte az ételt, s tovább jön az ötödik, hatodik tál étel, s ő nem vehet egyikből se' semmit, mert az inas alighogy orra elé tartja, máris elkapja sebtén, a gróf pedig folyton, majdnem merőn néz reá, figyelve hallgatja, beszélni, felelni kell neki, kérdéseit felvilágosítani.

Ó sors, lábadd alatt a halandó olyan, mint egy féreg. Jön az ebéd vége.

A vége és a koronája.

Egy elutasíthatlan vágyakat ébresztő mennyei illatu, pirosra sült fácán.

A gróf megint kérdez, ő megint felel.

Az inas most a fácánt épp eléje, ismét az orra alá tartja, s vissza akarva kapni gyorsan, de villámgyorsaságnál is gyorsabban ragadja meg azt számtartónk mind a két kezével.

— De már méltóságos uram, ezt az egyet el nem ereszttem! tört ki emberünkben, ledobva bilincseit a börtönéből kiszabadult vágy, s egész kis babilon-tornyocskát rakott a tányérjára.

A gróf és társasága hosszantartó hangos hahotában fakadtak ki.

— Mit tesz hinni? — kérdi a buksi gyerektől a tisztelendő ur.

— Hinni tesz: igaznak tartani mind azt: a mit a pápa tanít; akár igaz, akár nem

— Azt kellett volna mondanod nebulo: akár írásban van az, akár nem.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — No ugyan érdemes volt abból a szegény bádogos legényből olyan híres embert csinálni, azért hogy egy darab egy forintos bankót — elnyelt. Báró Kuhn nem egyet, de ötven milliót nyel el évenként s még se híres ember.

— — Hivatalosan jelentik: Ruhakimélés tekintetében a honvédek nyáron át nem köteleztetnek ruhát viselni.

— — (Hallom, hogy az országháznak ezentul már kertje is lesz.) Hálistennek! az országházban e szerint látni is fognak zöldeket, nem csak hallani.

— — Én bizony legkevésbé sem csodálkozom, hogy Szuppan Zsigmondot, ki káromló szent beszédeket tartott a magyar szabadságharc ellen, a magyar miniszterium kinevezte püspöknek. Hiszen boldog Isten! ha a simplex muszka-kalauzok is jutalomban részesültek: mennyivel inkább kellett megjutalmazni egy kvalifikált muszka regiments-pátért!

— — Vigan élnek most az állatkertben. Napal az oroszlanokat táuczoltatják meg; este pedig az arszlanokat.

— — Az állatkerthez egy szerecsent szerzödtettek Afrikából. Milyen luxus olyan messze menni! mintha nem volna szerecsen Budán is, és pedig olyan „echt“, hogy hiába próbálták fejrre mosdatni.

— — (Lássá kend, öreg! Lovasberényben egy nyolczvanöt éves völegény kelt össze egy hatvanöt éves menyasszonnyal. Mind a kettő süket és vak.) Így már értem, hogy összekeltek.

— — (Azt hallottam, hogy Lónyay csakugyan elmegy már — holnapután.) Én még azt is hallottam hozzá, hogy — kis kedden.

Vipera-csipések.

Kiss Miklós interpellációjával történt meg, hogy az elnök ur a kérvényi-bizottsághoz vélte utasítandónak. Somsich ur valószínűleg elárulta a kormány azon tervét: hogy ezentul kérvényezniök kell mindannyiszor a tigriseknek, ha a magas minisztereket interpellálni akarják. Nem is lenne rossz!..

B. Eötvös cultuszminiszter — mint mondá, vagy mint mondhatta volna — a mű-egyetem tárgyában értekezett egy részrehajlatlan egyéniséggel: b. Eötvös, Buda I. kerületének képviselőjével — és lám az is oda nyilatkozott: hogy a mű-egyetem Pestre áthelyezése az országgyűléstől függ ugyan, de fölállításának okvetlen a Duna tulsó partján kell megtörténnie.

Nógrádmegyében a tulbuzgóság, a P-énteki napon a harangok és csengetyűk helyett „keleplöket“ rendel használtatni. No ezek legalább a kettő közül egyet használnak csak egyszerre; nálunk

az országházban még rosszabbul állanak az ügyek: itt Somsich ur csepenyüje mellett Ivánka Zsigát is megtürik.

Irányunkban némelykor mégis gentleman Lopótök János ur. Mert, ha talál is élczet, azt is a mi számunkra, önmagára találja. Mult számában is ez áll:

Elébb utóbb még ha kedvet kapok,
Biz Isten a szép fűbe harapok.

Sirversek.

Alkalmoszerű használat végett a sirkő-szobrárszoknak.

I.

Ügyvéd sirkövére.

Védnem kellett voln' az igazságot,
S ennek iker testvérét a jogot:
Ámde, tollam miatt mind a kettő,
A zöld szönyeg előtt sokszor bukott.

Kivánjatok nyugalmat poromra,
Kiknek szerencsésen ment pere át:
És kiket koldusbotra juttattam,
Most már ám mondjátok, hogy: „pere at!”

II.

Orvos sirkövére.

Jaj nekem! jaj annak a ki engem
Recepteket irni megtanított!
Sajtóperbe fog a más világon,
Az a sok illetéktelen halott.

Kérem, kérem Néhaiásgtokat!
Higyjék el, hogy: nem én voltam hibás,
Hanem, ki a gyógyszert készítette,
Sporoló közegem: a patikás.

III.

Mérvnök sirkövére.

Földönfutó voltam, s földönfutót
Mennyit tettem, míg a földet mértem!
Hágy elégületlennek panasza,
Kopogtat ég ajtaján értem!

Ne mérj nekem hasonló zsinórral,
Mely befogadtál engem tulvilág!
Adj pálmát a pocsolya gázlónak...
Node szemét ki ne verje az ág!

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum” nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.

H I R D E T É S E K.

Főraktár

Gebauer Károlynál

50—1 Pesten, Széchenyi utca 5. sz. 54

E kitünő jeles készítmények a leghiresebb orvosok által ajánlatnak. A prospectek és bizonyítványok, bárki által is, mindenkor megtekinthetők. Egy üveg ára 90 kr. 6 üveg vételénél a csomagolás ingyen történik. Utánvétel mellett mindenhol megküldetik. Továbbá ugyanott kaphatók:

Vasztartalmu maláta kivonat 1 frt 10 kr.

Jod " " " 1 " 10 "

Chinin " " " 1 " 10 "

Kicsinybeni raktár Pesten és Budán a m. k. udv. gyógyszerárakban.

Liebig's Kindernahrungs- mittel

in Extractform

von M. Diener in Stuttgart.

Durch Auflösen eines Esslöffel voll dieses Extracts in warmer Milch erhält man die Liebig'sche Kindersuppe, welche die Muttermilch bei Säuglingen vollständig ersetzt.

Diener's Malzextract

mit Dampf und im Vacuum concentrirt
von M. Diener in Stuttgart.

Gegen Magenleiden, Schwäche
Consumtionskrankheiten, Brust-
und Halsleiden, Keuchhusten
u. Scropheln sehr empfohlen.

Ersatz des Leberthrans.